

GAZETA WIEYSKA.

Praca wszystko zwycięża.

w Warszawie dnia 20. Listopada Roku 1818.

TEORIA ROLNICTWA

(Dokończenie pisma P. Fischer.)

Zarzut. Pisma niektóre mając w celu zachęcenie do płodozmiennego gospodarstwa, dały powód do czynienia może niegruntownych, na pozór przecie ważnych zarzutów przeciw temu nowemu gospodarowaniu trybowi, obliczając przesadzonym sposobem potrzeby gospodarstwa płodozmiennego, i podając za istotne i nieunikłe przeszkody to wszystko co jest jedynie tamą pozorną, tak więc odstręczali każdego ostrożnego rolnika. Skoro bowiem „w dobrym jedynie i żyznym gruncie, przy okolicznościach naydogodniejszych, przy znaczném powiększeniu sprzężaiu, z nakładem wielkiego kapitału, w małym i dobrze zaakręgloném gospodarstwie, gdzie ziemia w wysokiéy robocizna w niskiéy jest cenie, gdzie łatwa odstawa i wysoka cena płodów, gdzie nareszcie biegły i rozsądny gospodarz zmianowanie zasiéwów

z przyzwoitą przezornością wykonywa.” Skoro pod takimi iedynie warunkami gospodarstwo płodozmienné niemylnie znaczne zapewnia korzyści, zaledwo przeto tryb dawny dla niego opuszczać się godzi, kiedy wszelkie inne gospodarstwo pod temi warunkami znacznie się ulepszy, tak dalece, iż w porównaniu zalety gospodarstwa płodozmiennego okażą się małoznaczne. Czemuż gospodarz tróypolny zmieniać ma swoją gospodarowania zasadę, zasadę tak łatwą, każdemu niemal znaną parobkowi, kiedy ta przy wzwyż namienionych okolicznościach pomyślnych, nietylko mu wyżywienie, nadto owszem znaczną korzyść przyniesie? godziż że się ją porzucać w takim zwłaszcza przypadku, kiedy warunków do zaprowadzenia gospodarstwa płodozmiennego nieodzownych wypełnić niepodobna? a jeśli się wszystkie te przyiazne skoiarzą okoliczności, po cóż zmieniać dopiéro tryb gospodarstwa

całego, kiedy i bez téj zmiany korzyści osiągnięte być mogą?

Odpowiedź. Wyliczenie tak wysoko wyrachowanych słowem przedstawionych potrzeb gospodarstwa płodozmiennego jest iedynie skutkiem obawy niepołączony z znanością praktyczną? Już okazałem to powyżéy czego gospodarstwo płodozmienné wymaga i bez czego w ostatecznym razie obeyść się może; iakoż pewną i niezawodną jest rzeczą, że gospodarstwo płodozmienné więcéy aniżeli inne iakiekolwiek ograniczyć się dozwoli, nie wszystko téż coby kolei płodozmiennéy dogodnym było, poczytywać zaraz należy za warunek nieodzownie potrzebny.

Każde wreszcie gospodarstwo mniéy albo więcéy nakładów i warunków podobnych wymaga, a skoro tylko ważnéy iakiéy nie ma przeszkody, gospodarstwo płodozmienné przyniesie nieomylnie daleko większe korzyści, wolne jest bowiem od wielu błędów innemu trybowi właściwych.

Trudno zaiste wynaleść dostateczną przyczynę dla czegoby gospodarstwa płodozmiennego w majątnościach rozległych zaprowadzić nie można było. Kogo niewczesna wstrzymnie obawa, ten na włości mniéyszéy tym bardziéy niedostrzeże skutków dobroczynnych płodozmiennéy kolei. W wszelkich nareszcie przypadkach któreby klęskę gospodarstwu zadały, gospodarz tróypolny daleko więcéy ucierpieć musi.

Zarzut. W gospodarstwie płodozmienném, bydło dostaje obfitszą

i wyborniejszą paszę, co zdaie się żadnéy nieprzynosić korzyści: chociaż bowiem uzyska się tym sposobem większa ilość nawozu, wątpić iednak wypada o iego większą skuteczności; weale niedowiedzioną jest rzeczą że lepsza pasza lepszego dostarcza nawozu. Gnóy ze słomy również jest dobry iak wszelki inny. Bydło przerabia wszystko na nawóz uzyzniający. Twierdzą nawet, że lubo koń żywi się sianem i obrokiem, przecież gnóy iego mniéy jest dobrym od nawozu owczego na paszy słomianéy. Nawóz zaś z pod bydła nierogatego jest naygorszy przy paszy naylepszéy.

Odpowiedź. Chcąc dowiedzieć się czyli pasza rozmaita wydaie nawóz iednakowy, nie należy porównywać nawozu bydlat rozmaitych, lecz nawóz po rozmaitéy paszy przez ieden i tenże sam rodzaj bydła spożyty; przerabianie pokarmów bowiem jest rozmaite stosownie do rozmaitości organizmów zwierzęcych. Gdyby organizm zwierzęcia iakiego, pokarmy rozmaite na iednakowe przerabiał cząstki, tusza przeto zwierzęcia takiego powinna być iednakową na wybornéy i na nikczemniejszéy paszy; doświadczenia przecie okazują inaczéy i przeświadczaią do oczewistości, że nawóz z pod bydła na stajni karmionego lepszym jest od wszelkich innych nawozów, że nawóz po zielonéy letniéy paszy lepszy od gnoiu ze słomy w porze zimowéy wydanego. Oprócz téj korzyści z dostarczania bydła paszy obfitszéy i wyborniejszéy, jest ieszcze

i ten pożytek: że się powiększa ilość nawozu i utrzymuje bydło w stanie daleko lepszym.

Zarzut. Dobrze urządzone gospodarstwo tróypolne obsiewa zbożem $\frac{2}{3}$ części pól swoich, więcéy aniżeli gospodarstwo płodozmiennie, które połowę tylko gruntów pod zasięwy zbożowe przeznaczają.

Odpowiedź. Lubo dowiedziona jest rzeczą że gospodarstwo płodozmiennie z mniejszego pola również obfite ma zbiory iak gospodarz tróypolny z daleko obszerniejszćy przestřzeni, lecz przypuściwszy nawet że obadwa te gospodarowania rodzajuie iednakowy zapewnią urodzay: zbiory iednak więkzszće będą w kolei płodozmiennćy; kiedy bowiem tryb tróypolny potrzebuje $\frac{2}{3}$ części gruntów na łąki i tyleż na wypasy, pod zasiewy przeto zbożowe nie $\frac{2}{3}$ ledwie owszem $\frac{2}{3}$ części pozostać mogą, gdy tym czasem w płodozmiennćy kolei zawsze połowa gruntów pod zasiewy zbożowe przypadnie, a ieśliby wyborna pozostała łąka, natomiast więkzszćy będzie wysiew zbożowy na roli, gdy prócz tego gospodarz płodozmienny zbiera jeszcze wiele korzonkowych i strączkowych roślin, nie traci zboża na wypalanie gorkalki i wypasanie bydła, na krochmal owszem i na gorkalkę kartofle, na wypas bydła zas kartofle i inne rośliny korzonkowe przeznaczają.

Zarzut. Gospodarstwo płodozmiennie nie jest stosownćm dla kraju naszćego, zbywa nam bowiem na dosta-

tecznćy ludności iakićy gospodarstwo płodozmiennie nieodzownie wymaga; woyny częste przerywają nieraz porządek, ową to duszę gospodarstwa kaźdego; stają się częstokroć zrzódkiem kłęsk okropnych; niema my wreszcie ludzi zdolnych do takiego gospodarowania sposobu.

Odpowiedź. Okoliczności w zarzucie tym przywiedzione niewłaściwą bynajmnićy gospodarstwu płodozmiennćmu, wskazują iedynie przeszkody ku zaprowadzeniu onego, które iednakże sprawiedliwie rzeczy rostrząsaiącego ustraszają niepowinny; co się bowiem niedostatku ludności dotyczy ten w kraju naszym nie jest tak wielki ażeby z tego powodu gospodarstwo płodozmiennie mieysca u nas mieć nie mogło, zwłaszcza kiedy (iak się to iuż wyżej powiedziało) rodzaj ten gospodarowania, zawsze do ilości robotnika zastosowanym bydź powinien. Co do kłęsk iakie woyna przynosi, od tych żaden tryb gospodarowania zastąpić nie zdoła, obawa ich przeto miałażby nas zupełnie od roli odstręczyć? bynajmnićy, skłonićby owszem powinna do zaprowadzenia kolei przemiennej, ta bowiem skuteczną jest rękoićmią do podzwignienia się prędkiego, czćego niezapewnia gospodarstwo tróypolne. Brak nareszcie ludzi usposobionych do prowadzenia gospodarstwa płodozmiennćego jest przeszkodą która w krótcie usuniętą zostanie, zapowiada to wzrastaiące światło w rolniczćm zawodzie i gorliwie staranie Rządu o postćp ulepszonego rolnictwa. Tak więc oka-

znie się, że okoliczności w tym zarzucie przywiedzione nie są bynajmniej przeszkodą do przewyciężenia niepodobną; niemniej jednak pomniąc na to należy co się już wyżej powiedziało: że gospodarstwo płodozmiennie nie wszędzie zaraz po zaprowadzeniu onego, znaczne zapewnia korzyści; wprowadzać je przeto należy z wszelką ostrożnością i z zastosowaniem się najtroskliwszemu do okoliczności miejscowych.

P R A K T Y K A

W teoretycznej części pisma niniejszego rozwinąłem zasady ogólne względem przejścia od trybu tróypolnego do płodozmiennej kolei; gdy atoli mimo zasad najzbawienniejszych, rozminąć się można z celem pożądanym, skoro zbywa na praktycznej postępowania zności, skreślię więc teraz sposób praktyczny zastosowania się do powyższych wyłożonych przepisów. Rzeczą będzie w tym celu najskuteczniejszą, obeznać szanownych czytelników, z tém wszystkiem, cokolwiek w tym względzie niezawodne doświadczenia podały. Z tego to powodu umieszczam:

Doświadczenia o kolei zasięwów.

Doświadczenia ogólne, na których system gospodarstwa płodozmiennego polega przedstawione zostały w teoryi. W szczególności pozostałe mi jeszcze przytoczyć doświadczenia następujące:

a.) Po buynęj zupełnie od chwastu wolnej koniczynie udaie się wy-

bornie pszenica, żyto nawet, lepiej jeszcze ięczmień, owies i groch, najszczególniej zaś len i kartofle.

b.) W drugim dopiero roku po spręcie koniczyny objawia się zupełnie ię wpływ dobroczynny na inne po nię nastąpione zasięwy; mianowicie, kiedy raz tylko skoszona będzie albo w roku pierwszym jeśli na jednoletnie, albo w drugim, jeśli na dwuletnie użycie przeznaczoną była.

c.) Pomyślniejszy jeszcze okaże się skutek, jeśli koniczyna pod ziarno iakie zasiana, nastąpi bezpośrednio po roślinach korzonkowych w gruncie dobrze zgnioionym i należyście uprawionym.

d.) Wszelka ozimina chybi nieomylnie po koniczynie, z chudęj, nienależyte uprawnej, lub zachwaszczonęj roli.

e.) Ziarno wszelkie uda się najlepiej, na gruncie na którym przez długi przeciąg czasu rosły jedynie piękne i bujne pastwiska. Szczególniej na nowinie takię bywają (stosownie do gatunku ziemi) wyborne owsy, kartofle i prosa.

f.) Pszenicę, w gliniastym ścisłym gruncie, ugór poprzedzaćby powinien.

g.) Po pszenicy, nie zasięwy zbożowe, wszelkie owszem odmienne rośliny lepiej udawać się zwykły. Jarczyzna przecie, żyto nawet, bez szkody po nię nastąpić może.

h.) Po życie, chybiam czasem zasięwy zbożowe, jedynie przeto w koniecznej potrzebie znowu żyto, ięczmień lub owies nastąpićby mogły.

i.) Podobnież rzecz się ma z ięczmieniem, prędyby ieszcze udał się ięczmień po pszenicy lub życie, aniżeli po nim te zboża, lubo ięczmień daleko mniéy wyciącza ziemié aniżeli ozimina.

k.) Po owsie, w gruncie dobrym, mogłyby wprawdzie daleko bezpieczniey niżli po ięczmieniu nastąpić zasiéwy zbożowe; doświadczenie przecie czynić tego nieradzi. Owies po owsie, w gruncie żyznym, szczególnie na nowinie z korzyścią uprawianym byđź może.

l.) Gdzie był groch piękny i obfity, na tém polu, uda się niemal każda roślina, ozimina nawet, iesli klima zasiéwu niespóźni; tém bardziéy wszelka iarzyna. Zboże nawet po zbożu uda się wybornie, iesli powtórny zasiéw zboża znowu groch poprzedzi. Pewném iest nawet, że ozimina na grochowsku iesli go zasiéw iary poprzedził, udaie się daleko lepiéy, aniżeli iarzyna w témże polu po oziminie; rzecz zaś ta ma się odwrotnie, iesli zasiéwów zbożowych groch nieprzeplata.

m.) Podobnie iak groch, lecz z skutkiem nieco mnieyszym, sprawiają wyki rolę pod zasiéwy zbożowe. Po wykach w samém ich okwitnieniu skoszonych udaie się zasiéw każdy tak iak w ngorze, iesli tylko klima uprawie roli nieprzeszkadza.

n.) Po bobach mianowicie obsypywanych, zboże każde pięknieyszem bywa niżli na grochowsku; pszenica szczególniéy lubi grunt taki.

o.) Tatarka po życie z korzyścią nastąpić może. Zielono ścięta uspo-

sabia rolę pod następnny zasiéw żyta i koniczyny.

p.) W roli żytniéy koniczyna iść może pod lny lub rzepak; bywa tak piękna iak siana pod ięczmień pszenicę lub żyto; siéw koniczyny z owsem nie iest naylepszy.

q.) Po rzepaku zimowym, który lubi iedynie grunta dobrze zgnioione, udaiają się wybornie pszenica i inne zasiéwy zbożowe.

r.) Po roślinach korzonkowych, ozimina wszelka a mianowicie pszenica chybia niemal niezawodnie; udaie się natomiast ięczmień z koniczyną. Wokolicach niektórych miało się na kartofflisku wyborne żyto udawać, co przecie pomiędzy rzadkie przypadki policzyć należy.

s.) Po lnach a nawet wraz ze lnem zasiana koniczyna udaie się wybornie, podobnież i ięczmień; byle nie żyto.

t.) Na prosowisku, wszelkie zasiéwy zbożowe bywaią mizerne, chybia szczególniéy pszenica i żyto.

Przykłady płodozmiennéy kolei.

Jawną zaiste iest rzeczą, że przykłady nie są przepisami stanowczemi od którychby zboczyć nie wolno; iedynym ich zamiarem iest ułatwienie wyboru kolei przemienney, okolicznościom miejscowym naylepiéy odpowiadaiący. Koleie tu przytoczone nie stosuiają się iedynie do gatunku ziemi; na iednym i tysiącym bowiem gruntów rodzaju, istnając mogą rozmaite koleie, stosowne do zapasów nawozu, do klimatu, do ilości robotnika, łatwości przedaży

zwierzęcych lub roślinnych produktów i wielu innych tym podobnych okoliczności.

W Anglii w Hrabstwie *Norfolk* zachowują ową powszechnie znaną i od wielu za zasadę rolnictwa płodozmiennego uważaną kolę, to jest: obsypywane rośliny korzonkowe, ięczmień z koniczyną, koniczyna, po której następuje pszenica (lub u nas żyto.) Kolę ta odpowiada właściwie istotnym warunkom ścisłego gospodarstwa płodozmiennego, stosuje się do rozmaitych rodzajów gruntu i z odmianami lub dodatkami niektórymi, u nas korzystnie zaprowadzoną być może.

Na podobną zaletę zasługuje w Anglii w Hrabstwie *Kent* istnąca kolę następna: boby, ięczmień z koniczyną, koniczyna, pszenica.

Kiedy atoli, gospodarstwo płodozienne bez ugoru wprawdzie obeyść się może, zupełnie go przecie niewyłącza: wskażę więc przykłady kolei przemiennéj z ugorom: *a.)* w bardzo gliniastym gruncie nim ten doskonale ulepszonym zostanie, *b.)* w okolicach ziemniejszych, gdzie ożmina bez ugoru innym jakim zasiewem poprzedzona, opóźnioną byłaby.

a.) W pomienionym gliniastym gruncie mogłaby być albo kolę pięcioletnia, iako to: 1. ugór, 2. pszenica, 3. wyki na paszę, 4. żyto, 5. owies. — Albo następne koleie 6. letnie: 1. ugór, 2. pszenica, 3. rośliny strączkowe, 4. ięczmień, 5. koniczyna, 6. pszenica. — 1. ugór, 2. pszenica, 3. boby, 4. pszenica,

5. rośliny strączkowe, 6. żyto, kolę ta służy przy podostatecznych łąkach. — 1. ugór, 2. pszenica z koniczyną, 3. koniczyna, 4. ięczmień, 5. rośliny strączkowe, 6. żyto. — 1. ugór, 2. pszenica, 3. rośliny strączkowe, 4. ięczmień z koniczyną, 5. koniczyna, 6. owies. — Albo 7. letnia: 1. ugór, 2. pszenica, 3. rośliny strączkowe, 4. ięczmień z koniczyną, 5. koniczyna, 6. koniczyna, 7. żyto. — Albo nareszcie kolę 8. letnia: 1. ugór, 2. pszenica, 3. rośliny strączkowe, 4. żyto, 5. rośliny korzonkowe, 6. ięczmień z koniczyną, 7. koniczyna, 8. żyto. —

b.) Koleie 4. letnie: 1. ugór, 2. żyto z koniczyną, 3. koniczyna, 4. owies. — Albo: 1. ugór, 2. żyto, 3. rośliny strączkowe, 4. żyto. — 1. ugór, 2. żyto, 3. rośliny strączkowe, 4. ięczmień; kolę ta zachowaną być może przy podostatecznych łąkach. — Koleie 5. letnie: 1. ugór, 2. żyto z koniczyną, 3. koniczyna, 4. koniczyna na jedno szkoszenie, 5. żyto. — 1. ugór, 2. żyto, 3. wyki na paszę, 4. żyto, 5. owies. — 1. ugór, 2. żyto, 3. gryka na paszę, 4. żyto, 5. owies. — Koleie 6. letnie: 1. ugór, 2. żyto, 3. rośliny strączkowe, 4. ięczmień z koniczyną, 5. koniczyna, 6. owies. — 1. ugór, 2. żyto, 3. rośliny korzonkowe, 4. ięczmień z koniczyną, 5. koniczyna, 6. owies. Koleie 7. letnie: 1. ugór, 2. żyto, 3. rośliny strączkowe, 4. ięczmień z koniczyną, 5. koniczyna, 6. koniczyna na jedno koszenie, 7. żyto. — 1. ugór, 2. żyto, 3. rośliny korzonkowe, 4. ięczmień z koniczy

na, 5. koniczyna, 6. koniczyna na jedno koszenie, 7. żyto.

W gruntach gliniastych byłyby także stosowne następujące koleje, iako to: kolę 4. letnia, 1. boby, 2. pszenica z koniczyną, 3. koniczyna, 4. pszenica. — koleje 6. letnie: 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień z koniczyną, 3. koniczyna, 4. pszenica, 5. rośliny strączkowe, 6. pszenica albo żyto. — 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień z koniczyną, 3. koniczyna, 4. koniczyna na jedno koszenie, 5. pszenica, 6. żyto lub owies. — 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień, 3. rośliny strączkowe, 4. żyto, 5. wyki na paszę 6. pszenica. — 1. boby 2. pszenica z koniczyną, 3. koniczyna, 4. ięczmień, 5. rośliny strączkowe, 6. żyto — 1. boby lub rośliny korzonkowe, 2. ięczmień z koniczyną, 3. koniczyna, 4. koniczyna na jedno skoszenie, 5. pszenica, 6. żyto. — 1. wyki na paszę, 2. pszenica z koniczyną, 3. koniczyna, 4. koniczyna na jedno koszenie, 5. pszenica, 6. owies. — Lub kolę 7. letnia. — 1. boby, 2. pszenica, 3. rośliny strączkowe, 4. ięczmień, 5. koniczyna, 6. żyto albo koniczyna na jedno skoszenie, 7. pszenica. — Albo kolę 10. letnia: 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień z koniczyną, 3. koniczyna, 4. pszenica, 5. żyto, 6. wyki na paszę lub boby, 7. pszenica, 8. rośliny strączkowe, 9. żyto, 10. owies. — Koleje pięcioletnie: 1. kolza, 2. pszenica, 3. boby, 4. pszenica, 5. wyki na paszę. — 1. kolza, 2. pszenica, 3. rośliny strączkowe, 4. żyto, 5. owies.

W gruntach lekkich, oprócz wielu innych użyte być mogą koleje następujące: koleje 4roletnie 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień, 3. koniczyna, 4. owies. — 1. len, 2. ięczmień, 3. koniczyna, 4. żyto. — Koleje 5cioletnie 1. rośliny strączkowe, 2. ięczmień, 3. wyki na paszę, 4. żyto, 5. owies. — 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień z koniczyną, 3. koniczyna, 4. rośliny strączkowe, 5. żyto. — 1. wyki na paszę, 2. żyto, 3. tataraka na paszę, 4. żyto, 5. owies. — 1. rośliny korzonkowe, 2. owies, 3. wyki lub gryka na paszę, 4. żyto, 5. owies. — Koleje 6ścioletne: 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień z koniczyną, 3. koniczyna, 4. koniczyna na jedno koszenie, 5. żyto, 6. owies. — 1. wyki na paszę, 2. żyto, 3. rośliny korzonkowe, 4. ięczmień, 5. rośliny strączkowe, 6. żyto. — 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień z koniczyną, 3. koniczyna 4. koniczyna na jedno cięcie. 5. kolza, 6. żyto. — 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień, 3. len, 4. koniczyna, 6. żyto albo owies. — 1. rośliny korzonkowe, 2. iarzyina z koniczyną, 3. koniczyna, 4. koniczyna, 5. ozimina, 6. iarzyina. — 1. rośliny korzonkowe, 2. iarzyina z koniczyną, 3. koniczyna, 4. ozimina, 5. wyki na paszę, 6. ozimina. — Koleje 7mioletnie: 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień z koniczyną, 3. koniczyna, 4. żyto, 5. wyki na paszę, 6. żyto, 7. owies. — 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień z koniczyną, 3. koniczyna, 4. koniczyna na jedno cięcie, 5. żyto, 6. rośliny

strączkowe, 7. owies albo ięczmień. —
 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień z koniczyną, 3. koniczyna, 4. koniczyna, 5. żyto, 6. wyki na paszę. 7. żyto. — Albo też nareszcie koleje gciolennie: 1. owies, 2. rośliny korzonkowe, 3. ięczmień, 4. grochy, 5. żyto z koniczyną, 6. koniczyna, 7. pasza, 8. pasza, 9. pasza. — 1. owies, 2. rośliny strączkowe, 3. żyto, 4. rośliny korzonkowe, 5. ięczmień z koniczyną, 6. koniczyna, 7. pasza, 8. pasza, 9. pasza. — 1. owies, 2. rośliny korzonkowe, 3. owies, 4. wyki, lub gryka na paszę, 5. żyto, 6. koniczyna, 7. pasza, 8. pasza, 9. pasza. — 1. rośliny korzonkowe, 2. ięczmień, albo pszenica iara, lub żyto iare, 3. len, 4. owies, 5. ugor, 6. żyto, 7. wyki na paszę, 8. żyto, 9. owies.

Kiedy skuteczność gospodarstwa płodozmianego jest jedynie warunkową, w wyborze więc kolei zastósować się należy do wszelkich oko-

liczności miejscowych i zważyć starannie, czyli te dokonaniu zmianowania obranego przeszkadzać nie będą.

Mając zbyt rozmaite grunta, zważyć wypada, czyliby na każdym oddzielnym gatunku ziemi, nie należało zaprowadzić odmienną, każdemu kawałkowi gruntu właściwą koleją zasięwów.

Obfitość łąk wybornych będzie wskazówką do obrania kolei mniej zamożney w uprawę pasz sztucznych.

Gdy więcéy zbóż i innych roślin uprawiać chcemy, pole téż na ten czas na więcéy części podzielić należy.

Mając znaczny kapitał w zapasie, spieszniéy zaprowadzić można gospodarstwo płodozmienne, zakupieniem paszy i nawozu; w razie przeciwnym, zaprowadzenie nowéy kolei wymaga nadzwyczajnéy ostrożności i dłuższego czasu.

Sprostowanie omyłek w przeszłym, to jest 46. Nrze G. W.

Na stronie 363, w kolumnie 1. wierszu 18, zamiast: *podać musiał ofiarę*; czytać należy: *padać musiał ofiarą*.

Na stronie 365 w kolumnie 2. wierszu 21, zamiast: *w Szwaycaryi zaś przykład*; czytać należy: *w Belgiiach zaś przykład*. Podobnież na stronie 366, zamiast: *w Szwaycaryi*; czytać wszędzie należy: *w Belgiiach*; w całym bowiem ciągu, mowa jest, nie o Szwaycarskiem, lecz o Belgickiem gospodarstwie.